

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟ-ΕΝΟΤΗΤΑ Ι: ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΕΡΥΝΙΑ

Βαρειές, αφόρητα βαρειές
πέφτουν κι 'ασάλευτες οι σκιές
στην αγκαλιά του λιμανιού
και πνίγουνται ανιστόρητα
σαν αρρωστιάρικες ψυχές
στη θλίψη αυτού του δειλινού.

Σκιές από κάστρα και τζαμιά
κ' από καράβια ανήμπορα
σκιές απ' τα σπίτια τα κλειστά
με τα μπαλκόνια τ' αψηλά
παν σήμερα ίσα στο βυθό
σα με μια πέτρα στο λαιμό.

Δε μένει απάνω στο νερό
ούτ' ένα ξάρτι για σταυρός
ούτε βαρκούλας πινελιά
που πάει ν' απλώσει τα πανιά
κι' αργοσαλεύει λικνιστή
μ' ένα άγγελο στην κουπαστή.

Και παν, βουλιάζουν στον πνιγμό
κι' αυτές οι σκιούλες των παιδιών
που τρέλαναν το μύλο,
με τη δική μου – Θε μου – σκιά
που πέφτει απ' όλες πιο βαρεία
έτσι καθώς περνώ σκυφτά
μονάχος πια στον κόσμο όλο.

Γιατί φορτώσαμε τις χρωματιστές βάρκες των παιγνιδιών
στα σκονισμένα αυτοκίνητα;
Γιατί μαζέψαμε τις καρέκλες απ' την προκυμαία,
πώς καθήσαμε με την πλάτη
ακουμπισμένη στον τοίχο του Τελωνείου,
γιατί αλλάξαμε τις κουβέντες μας,
γιατί τα δυο κορίτσια περάσαμε βιαστικά
χωρίς καθόλου καλοκαίρι απάνω μας;
Τι περιμένει η Κερύνια και το φοβήθηκε;

Στιγμές, Άπιτλα, 1958, σ.124

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ
Όταν στη μεγάλη πλάτη της βουνοσειράς της Κερύνιας
γράφαμε μ' άσπρη κιμωλία
τα πρώτα επαναστατικά συνθήματα,
όταν στα μέτωπά μας καρφώναμε
το πρώτο πανώ της ανταρσίας,
δισσθανόμαστε τη μεγάλη σας στιγμή.

Άπαντα Α', Έντιτλα, 1962, σ.454

Αυτή η φράση «πίσω απ'το βουνό»!

Εξ ιμερτής Κύπρου, Άπιτλα, 1969, σ.135